

dokumentáltunk, ebből 10 keltezhető a 16., 7 objektum a 18–19. századra. A leletek közül külön ki kell emelni egy díszes páncélzat darabjait, török kori korsó- és táltöredéket. Megállapítottuk, hogy az épülő mélygarázsok helyén Nagykanizsa 16. századi erődített városfalának nyomait sikerült lokalizálni, megtaláltuk a város ÉK-i saroktoronyának helyét.

A leletek a nagykanizsai Thúry György Múzeum régészeti gyűjteményébe kerültek.

SZÁRAZ CSILLA

230. Nagykanizsa, Inkey-kápolna

(Zala megye) B, LT, Ró, N

A lelőhelyen már többször folytattunk ásatást (1975, 1979–81, 1991), ezek során több korszak emlékei kerültek napvilágra. A lelőhely egy lapos dombtetőn helyezkedik el, melynek K-i szélé félszigetszerűen nyúlik be a Lazsna-patak É–D irányú elágazásának árteres részébe. Az utóbbi évek terepbejárásai sejtették, hogy a nagy kiterjedésű lelőhely erre is folytatódik. 2005-ben pozitív eredménnyel zárult az e területen végzett próbaásatásunk.

Azt követően megelőző régészeti ásatást végeztünk ezen a K-i nyúlványon, amely a nagykanizsai Ipari Park és Logisztikai Központ területére esik. A területet az önkormányzat ipartelepítésre kívánja felhasználni.

A 2006. július 13. és augusztus 24. között 5500 m² kiterjedésű területet vizsgáltunk át, és több korszak, összesen 209 telepjelenségei kerültek felszínre. A tavalyi próbaásatásunk néhány kutatóárkával együtt az összesen feltárt terület 5813 m². Az objektumok háromnegyede római kori, a 3–4. századi villagazdaság kerítéssel körbevett és fészerekkel, istállókkal tarkított részéhez tartoznak. Így a legtöbb római kori telepjelenség rendszert alkotó cölöplyuk volt. A késő bronzkori urnamezős kultúrába 5 objektum sorolható, 1 objektum félig földbe mélyített kelta ház volt, 18 népvándorlás kori gödörnek bizonyult, míg ugyanennyinél bizonytalan volt az objektum kora.

Munkatársak: Borbély Zsuzsanna, Lakó Márta és Mázsa Renáta régésztechnikusok.

HORVÁTH LÁSZLÓ

231. Nagykanizsa, Inkey-kápolna, Római temető I.

(Zala megye) U, R

Az Inkey-kápolna melletti késő római villa rustica K-i temetőjét (Római temető I.) 2005-ben megelőző ásatás keretében teljesen feltártuk. Az ásatásról és a római birtokközpont másik, a nyugati temetőjének ásatási eredményeiről rövid összefoglalást adtunk közre.¹⁹

19 EKE I. – HORVÁTH L.: Késő római temetők Nagykanizsán. In: Régészeti kutatások Magyarországon – Archaeological Investigations in Hungary 2005. Budapest, 2006. 73–86.

A lelőhelyen települési objektumok is előkerültek, melyek nagyobb része a késő rézkori badeni kultúra hagyatéka volt.

A nagykanizsai Ipari Parkban tervezett ún. A jelű út és a szomszédos, betelepítésre szánt részek érintik a lelőhely közvetlen környezetét, ezért folytattuk idén is a megelőző ásatást. Feltárásunkat arra a két helyre koncentráltuk, ahol várhatóan a települési jelenségek sűrűsödnek: 1. A mintegy 30 m szélességű, Ny–K irányú A jelű út nyomvonalára, amely közvetlenül a tavaly feltárt késő római temető É-i szélén húzódik (7045 m²). 2. A római temetőtől Ny-ra lévő részre (4137 m²). Az említett két terület így fekvő L-alakot képez a 2005. évi feltárásunk É-i és Ny-i szélén. Az idén feltárt terület nagysága 11 182 m² lett, ami a 2005. évvel együtt csaknem 20 000 m² egybefüggő terület kutatását jelenti.

Várakozásunknak megfelelően a települési jelenségek Ny felé sűrűsödtek. A tavalyi 51 települési objektum után idén összesen 224 (tehát mindösszesen 275) különböző korú települési jelenséget találtunk: 4 közepes nagyságú a lengyeli kultúra, 5 nagyméretű (az egyik például 19×15 m alapterületű és 2,5 m mélységű) a Balaton-Lasinja kultúra, 134 a badeni kultúra hagyatéka, míg 81 objektumnál csak valószínűsíthető, hogy a késő rézkori településhez tartozó cölöplyukak, egyéb objektumok nyomai lehettek. Az ásatás legfontosabb eredményei a gazdag kerámiaanyagot szolgáltató késő rézkori településről kapott információk. A rengeteg és zömmel méhkas alakú verem szinte szabályos sorokban helyezkedett el, a minden valószínűség szerint nagyméretű, földfelszíni, cölöpszerkezetű, agyagtapasztásos oldalú házak mellett.

Munkatársak: Borbély Zsuzsanna, Lakó Márta és Mázsa Renáta régésztechnikusok.

HORVÁTH LÁSZLÓ

232. Nagykanizsa-Palin, anyagnyerőhely

(Zala megye) U, R, B, N

Nagykanizsa-Palin É-i szélén, a 74. sz. közút és a vasút által határolt területből kiemelkedő homokdombon jelentkezett a lelőhely. A helyszínen dr. Horváth László 1998-ban végzett kisebb leletmentést, amely során feltárta egy körárok 20 m-es szakaszát külön kis „füllel” (kapu), valamint 2 kis objektumot. A domboldalba húzott kisebb szondaárkokban pedig további árkok profiljai jelentkeztek, melyek alapján itt hármas körárokrendszert feltételeztünk.

A helyszínen telephely kialakítását tervezték, az innen kitermelt homokot pedig az M7 autópálya építéséhez használták fel, ami szükségessé tette a lelőhely feltárását. Az ásatást 2006. június 26. és december 15. között végeztük, amely során 18 700 m² nagyságú területet kutattunk át és 84 objektumot bontottunk ki.

A feltárás a korábbi feltételezéseket igazolta, valóban hármas körárokrendszer jelentkezett a dombon, az égtájak irányába bejáratokkal és kapukkal. Ez a *késő neolitik-kora rézkori* kultikus hely a lengyeli kultúra klasszikus idejére keltezhető. A három árokból kettőnek teljes